

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci navrhovateľa v 1. rade: **B.**, s.r.o., B.X., P., IČO: X., navrhovateľa v 2. rade: **V.**, s.r.o., P.X., B.B., IČO: X., navrhovateľa v 3. rade: Ing. I.K. – E. K., X., B.B., IČO: X., navrhovateľa v 4. rade: **T.**, s.r.o., M.X., B.B., IČO: X., v zastúpení Ing. I.K., K.X., B.B., proti odporcovi: **M.**, a.s., Ž.X., P., IČO: X., v zastúpení JUDr. A.M., advokát, T.X., P., **o určenie neexistencie pohľadávky**, na odvolanie navrhovateľa v 4. rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 45 Cbi 157/02-89 zo dňa 7. júna 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 45 Cbi 157/02-89 zo dňa 7. júna 2007 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ v 4. rade **j e p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi trovy odvolacieho konania 7.307,- Sk na účet jeho právneho nástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 45 Cbi 157/02-89 zo dňa 7.6.2007 rozhodol tak, že žalobu zamietol a navrhovateľov v 1. až v 4. rade zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť trovy konania. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 16.8.2002 doplneným podaním doručeným dňa 30.6.2004 práva na určenie, že pohľadávka odporcu proti úpadcovi Z. vo výške 4.050.246,80 Sk neexistuje. Z vykonaného dokazovania, konajúci súd zistil, že navrhovateľmi popretá pohľadávka vznikla na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí a že v podstate na základe týchto pohľadávok došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok dlžníka. Citoval ustanovenie § 23 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní, podľa ktorého kto popiera vykonateľnú pohľadávku, musí toto stanovisko uplatniť podľa povahy pohľadávky buď na súde, alebo na príslušnom správnom orgáne v lehote určenej súdom. Skutočnosti uvádzané navrhovateľmi vzťahujúce sa okolnostiam uzatvorenia zmlúv o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou P., a.s. a spoločnosťou M., a.s. označil za právne irelevantné pre posúdenie oprávnenosti navrhovateľmi popretých pohľadávok, nakoľko ide o pohľadávky vzniknuté na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí, ktoré boli zákonným dôvodom pre vyhlásenie konkurzu. S poukazom na ustanovenie § 23 ods. 5 písmeno b/ ZKV uviedol, že táto pohľadávka sa v budúcnosti bude považovať za nespornú. Návrh zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ v 4. rade a navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušiť a vec vrátiť na nové konanie.

V dôvodoch rozhodnutia sa zaoberal s rozpornosťou zmlúv o postúpení pohľadávok s poukazom na ustanovenie § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že bolo postúpené viac, ako čo mohlo byť predmetom postúpenia na základe dohovoru pôvodného majiteľom pohľadávok s odporcom. Namietal, že bol podvedený a poškodený pôvodným veriteľom a že súd nového veriteľa akceptovať nemal. Podľa jeho názoru, keby nedošlo k podvodu, nebol by ani vyhlásený konkurz na majetok úpadcu. Vzhľadom na neúplné zisťovanie skutkového stavu Krajským súdom v Bratislave, navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., § 214 ods. 1 O.s.p., § 102 ods. 1 O.s.p., za neúčasti navrhovateľa v 4. rade, ktorému bolo doručenie o predvolaní na pojednávanie riadne vykázané. Na pojednávaní sa zúčastnil navrhovateľ v 3. rade, ktorý však odvolanie nepodal, iba vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa v 4. rade uviedol, že sa s jeho obsahom stotožňuje. Z predložených dôkazov nie je sporné, že pohľadávka odporcu, ktorú si v prieskumnom konaní uplatnil ako veriteľ úpadcu a navrhovateľa v 1. rade až v 4. rade, taktiež veriteľa úpadcu túto poprel, bola pohľadávkou na základe vykonateľných rozhodnutí. Sporný nie je ani fakt, že práve aj na základe týchto pohľadávok bol vyhlásený konkurz.

Predmetom odvolania je posúdiť, či prvostupňový súd rozhodol správne, keď žalobu o určenie neexistencie pohľadávky zamietol. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu, že skutočnosti uvádzané navrhovateľmi vzťahujúce sa k uzatvoreniu zmlúv o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou P., a.s. a spoločnosťou M., a.s., nie sú pre posúdenie dôvodnosti existencie vykonateľných pohľadávok právne relevantné. Navrhovateľ v 4. rade neuvádzal žiadne opodstatnené dôvody, pre ktoré by bola prihlásená pohľadávka iným veriteľom úpadcu, v danom prípade odporcu, sporná. Fakt, či postupca si uplatnil pohľadávku vo väčšom rozsahu, ako sľúbil, že si uplatní ten čo mu ju postúpil, je pre rozhodnutie o výške pravosti pohľadávky právne bezvýznamný. Na základe uvedených skutočností dôvody uvedené v odvolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky pre posúdenie, či vykonateľná pohľadávka odporcu prihlásená na prieskumnom konaní úpadcu je neúčinná, označil za právne bezpredmetné. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté prvostupňové rozhodnutie z jeho správnych dôvodov podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Úspešnému odporcovi priznal trovy odvolacieho konania vo výške 7.307,- Sk s tým, že za právny úkon účasť na pojednávaní dňa 29.1.2008, ktoré bolo odročené, súd priznal iba sumu 366,- Sk ($1465/4 = 366$).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 26. februára 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: